

מסורת הש"ס

(6) שמחת פ"ה"א (3) תבניות
(7) סתדרת חז: שבת קרב:
(8) ר"ש ד"ר: סתדרת כ:
(9) ג"ס, (10) נדרים ט' פ"ט
סתדרת גס, (11) (ג"ל
תשנ"א), (12) (ג"ל תשנ"א)
(13) ג"ס תשנ"א: נדרים
(14) נדרים ט' סתדרת
(15) (ג"ס), (16) נדרים ט'
סתדרת כ: (17) ר"ש
(18) ג"ס תשנ"א, (19) לעיל
(20) ג"ס, (21) פ"ה חז"ר
תקדח, (22) ג"ס חז"ר
(23) תוספתא דה פ"ה,
(24) ג"ל סתה נכח לעיר
חז"ר

הנהיגת הנ"א

[א] גב' ערסא דללא אחר
 כר' כ"ל ומלית אחרת נמי
 ליתא כסנהד' ועי' הגירסא
 בגדלים: [ב] שם גדולה
 מן ע"ג כר' כ"ל:

לעזי רש"י

אולי: מגן שהותאם (למי שנשא אותו).

מוסף דע"י

[illegible]

מסורה (שם), ערשא דעלא
נאמתיין אומה הוה טפל וי
מסורנו למעלה, וקאל
דרגש סירוגו, קשיחה
הרעטה על גבי ארוכות המע
סירוג (שם), הלכה כר' ע

אין אומרים ברכת אבליס
האכל את העשירים בזכר

ואלו מגלחין פרק שלישי מועד קטן

וַיִּגְדַּל עִמָּהֶן. ואינו עושה סחורה בפני עצמו אלא עם חבורה: אף
עַד כִּבְשָׁן לוֹ. לנצל אחר השבת אלא יום אחד: קריביו. רזעושו
שִׁשְׁהָא כֵּן מַרְמִיזָא: ערפא רגא. מטה שמיעתא אותה למזל
טוב ואין משתמשין בה כלום אלא מייחדין אותה לשירות מזל טוב
עליה: דלאל. עור סירוב מחסור.

מזכירם לרעותו מן חורי עלי המטה:
על גבה. והעור כסול על העץ:
נקליטי. עלים יולאין מתוקין
למרחשותיו וטענותיו וטענות עץ
אחריו עליהן וטותן הסקנין עליהם
לשמור מהזונים: אין מזכרין.
על הירח בנים האכל: המזמזמין.
קרוציו מביאין ענינים של חולקין:
מזמזמין. אסקופלא. ממחז: טוערין
אחריהם. שאומרים למזמזמין
ללבו ללחיים: אין מניחין מטה
ממועד כחוב. להספידו: ולא של
שנים לפולס. ששפותו יצא: גמ'
לזכרה

לא מטות בלבד הוא כופה אלא כל מטות שיש לו
ואפילו יש לו עשר מטות בעשרה מקומות כופה א
אחין ומת אחד כולן כופין ואם היתה מטה המיוחדת ל
דרגש אין צריך לכפותו אלא זוקפו רבן שמעון בן
מתתיהו את קרבתיו והוא נופל מאיליו ^אמאי דרגש א
אמר ליה רבה אלא מעתה גבי מלך ^אדרגש ^אכל העם כ
מיסב על הדרגש מי איכא מידי דעד האידנא לא אורה
ליה מתקף לה רב איש מאי קושיא מידי דהוה
האידנא לא אוכלינה ולא אשקינה השתא אוכלינ
קשיא הא קשיא ^אדרגש ^אדרגש אינו צריך לכפותו
דרגא אמאי אינו צריך לכפותו הא ^אתנן ^אהכופה
הוא כופה אלא כל מטות שיש לו בתוך ביתו כופה
אמטה המיוחדת לכלים דרגיא אם היתה מטה המיו
לכפותה אלא אי קשיא הא קשיא רבן שמעון בן גמלי
קרבתיו והוא נופל מאיליו ואי סלקא דעתך ערסא
ליה ^אכי אחא רבין אמר ליה ההוא מרבנן ערסא תחלה
דהוה שכיב בשוקא בגדלאי מאי דרגש ערסא דרצל
ידיה דרגש סירוגו מתוכו מטה סירוגה על גבה אמ
אמר רבי יהושע בן לוי ^אהלכה רבנן שמעון בן גמלי
רבי יעקב בר אחא אמר רבי אסי ^אמטה שנקליטה
רבנן ישן על גבי כסא על גבי ^אאודיני גדולה ^אעל
חובותיו אמר רבי יוחנן שלא קיים כפיית המטה תנ
האבל ומדיחין קערות וכוסות וזלוחות וקיתונ
מבייאן את המוגמר ואת הבשמים לבית האבל אינו
מברכין לא על המוגמר ולא על הבשמים בבית הא
מברכין הא אתווי מיית' לא קשיא הא בבית האבל
מתני' אין מוליכין לבית האבל לא בטבלא ולא
אלא כסלים ואין אומרים ברכת אכלים כמועד
ומנחמין ופוסרין את הרבים אין מניחין את המטה
את ההספד ולא של נשים לעולם מפני הכבוד: **ג**
היו מוליכין בבית האבל עשירים בקלותות של כסף
צוצרים של ערבה קלופה והיו עשירים מתביישים ^אהתכצרים
בכסף נצרים של ערבה קלופה מפני כבודו של עניי
היו משקין בבית האבל עשירים בזכויות לבנה ועניי
עשירים מתביישין התקינו שיהו הכל משקין בזכויות
עניים ^אבראשונה היו מגלין פני עשירים ומכסין פני ע

מבחינת התקנתו של המכשיר, יש להבחין בין שני סוגי התקנות: התקנת המכשיר על ידי המשתמש עצמו, והתקנת המכשיר על ידי מומחה. התקנת המכשיר על ידי המשתמש עצמו היא פשוטה יחסית, והיא כוללת את ההתקנת המכשיר על המסך, וההתקנת התוכנה. התקנת המכשיר על ידי מומחה היא מורכבת יותר, והיא כוללת את ההתקנת המכשיר על המסך, וההתקנת התוכנה, וההתקנת המכשיר על המסך, וההתקנת התוכנה.

אין אומרים ברכת אכלים במועד. אבל עומדין בשורה ומנחמין ופטרין את הרבים. ת"ד בראשונה היו האכל את העשירים בזכוית לבנה, ואת העניים בזכוית צבועה כר'. וכך היו מגלין את מתין עשירים,

כז.

ר"ב א מ"י פ"ו מהלכות
אבל הלכה י טו"ע
י"ד ט"י שם סעיף כג:
ר"ב ב מ"י פ"א שם הלכה
ב סמוך עשין דרכנו ב
טו"ע"ט שם ט"י שפה סעיף
א:

רמזן ג ד ה תי"ז שס פ"י
הלכה ב עור י"ד ע"י

ד'תשנ"ח ז' ח מ"ח שס פ"ה
ה'תשנ"ח ז' ח מ"ח שס פ"ה

ר"ן ט מ"י שם מ"ן הלכה
שפ"ז:

ח ופ"ב מהלכות
מלכים הלכה ד:

יִיחַ י מִי פִּי מַהֲלִי אֲבֵל
הַלֵּכָה ית טֹרֵד יִיֵּד

שם:
רייז כ ל מיי פייג שם
הורה ו אחי חשן

שם נחש"ע שם סי' שנה
סעיף ז:

רַב מִטּוֹשֵׁי שָׁם:
רַבָּא בְּמִי שֶׁם הִלְכָּה וְ

רַבֵּב ס מַחֲיֵי שֶׁס פִּי"ח

רוב ע מ"י שם ופ"ו
מהלכות י"ט הלכה

כג עושה י"ד סי' תא
סעיף ה ועושה א"ח סי'

תקנתו פשיקא:

שם ס' שנה:
דבר א ב ח י ק ל מ נ ס ע פ צ כ ז ט יו יז

הלכה: נ"ד סי'
שעה:

רבו ר' מ"י שם פ"ד הלכה
א טו"ש"ע שם פ"ר שג

סעיף ח

רבינו חננאל

[illegible]

על המלכות ומסורות
מלכות המטה בחבלים
הללו והעור בחוכם. ויכן
שמעמיד אותה ישנן
של על פי העור. ואמר רב
ש שירגו מחור. מטה
המטהות ערב שבת. מן
ו שאר על משכנת ימי
אדני ועל גבי ספסל
ת"ר מבנין ומרביץ
ה האבל. ואוקימנא, הא
בית המוחמין. **תנ"י**
וכי היו משקין בבית
עשרים בדרוש. וענין

איב"א למעט בעסקו ימעט. פירט נקוטערס נסחורו ונראה
דדבר האחד קאמט וכן פי' לעיל (ד' כג.) גבי עז כל הממס
כולן ראה ממעט ענסקו ראה אינו ממעט וגם הרצ פירש לעיל דבר
האחד עושה בלגאס בתוך ביתו נראה לפירושו דהכא מיירי בנבזי
ואמו ושמוס דהולר דמירי דהערן

שגלגל עמהם אם אינו יכול למעט
 דבשאר מהם אינו ממעט כלל אם
 אינו רוצה ואי מייירי הכא בשאר
 מהם יצריך לומר להפך הולך בדרך
 אינו נוהג אצילות כל כך ומתחנן
 יותר אסור להרבות בעסקו יותר
 מחאמו שיזכר בציטו ואינו מתחנן
 וה"ר יוסף פירש להכא ימעט בעסקו
 לקנות דבר סעודה ולפי שחולק
 בדרך צריך לקנות צרכי סעודה יותר
 מציטו שיש לו קונים עבורו וגם
 מוצא בציטו הרבה משום הכי נקט
 הולך בדרך ומה שפירש בקונטרס
 דלמירי כשחמרו לו על מיתת קרוביו
 כשחיה בדרך לא ידענו אי צי
 למימר דלמירי במולין קסודתו ממקום
 למקום דכ"י בקונטרס ור"ל דשם
 שרי ליה לדידיה למכור סעודה וליין
 דהולין אותה תכר וטרח וזו היא
 פשע דהלכותו שלא היה יודע ליבש
 בציטו שיכול לשומרה או שמה
 הקונטרס ר"ל משום דלמירין לעיל
 (דף כג.) שבת ראשונה ר"ל אינא
 מפסח ציטו אינו אינו קושא דלע"פ
 שאינו יבש ומה שציטו בעירי הא
 למירין (לעיל דף עו:) יבא לדרך

(ט) (חולן ויכנס לעיר) אלמא מות
 ללאת (ני) ושמה דוקא דגבר האבר
 מותר ללאת לדרך: (י) המעלה
 ויפיעלה. פי' בתוספות הכר דמספיק
 ליה אי מנחה גדולה אי מנחה קטנה
 דמקדש לכן אינו יושב עליה נראה
 לו דמחלן מסוכן שלא ליטב ע"ה כסא
 וספסל אע"פ שאין רשאי מנחה
 דשמי מעה שאלו יוצר כפייה ולא
 מזינו כפייה בכסא וספסל:
 ואין מטיבין לבית האבא. זאת
 המענה על דברי נסדרה
 בהיפך ושמה כל זה מן הכריעות
 דלמעלה כמו שפירש בתוספות בהדיא
 דלעיל ותמיהי מדוע לא פירשו גם
 כאן כמו שפירש למעלה ושמה כסא
 הרב היטה כחידוש מנחן הכריעות
 ולא הוצרך לפרשו אז לא היה מתוב
 כספיו כלל ואין מוליכין בו וכן מוכיח
 מחזן פירוש התוספות שפי' לא
 דענא אי קאי האי בראשונה היו
 מוליכין המוגמר ונשימם לאחר אי
 מברכין אלא אחרי מיימין
 אמתמחין קאי דקמי מברין ואותה
 הראשונה היא בראשונה מוליכין כי
 דאמתמחין קאי ועוד מוליכין שפירש
 התקינו שיהי הכל מוליכין כי
 ומתמחין לאחר תקנה:

ם מפני שהיו מושחרין פניהן מפני בצורת והיו עניים
עניים "בראשונה היו מוציין עשירים בדרגש ועניים
בכליכה

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones